

Z E S P Ó Ł
I N F O R M A C J I
P O L I T Y C Z N E J
K W P Z P R
W B I A Ł E J
P O D L A S K I E J

FAKTY

SERWIS INFORMACYJNY

Nr 38

Do użytku wewnętrzny

V WOJEWÓDZKA KONFERENCJA SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZA PZPR

W dniu 19 grudnia 1983 r. odbyła się w Białej Podlaskiej V Wojewódzka Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza PZPR, w której wzięło udział 248 /spośród 251 wybranych/ delegatów reprezentujących blisko 14-tysięczną białkopodlaską organizację partyjną / 3 osoby nieobecne z usprawiedliwionych powodów /. W obradach uczestniczyli również m.in.: członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR tow. Mirosław Milewski, członek Prezydium CKR tow. Henryk Dobrowolski, członek Prezydium CKKP tow. Józef Drożdziel, delegaci na IX Zjazd PZPR z województwa białkopodlaskiego tow. tow.: Krzysztof Dorosz-członek KC PZPR i Tadeusz Chotkowski-członek CKKP, weterani ruchu robotniczego, aktywiści partyjni ze środowiska robotniczego i rolniczego. Obecni byli także: prezes WK ZSL Tadeusz Józefczak, sekretarz WK SD Henryk Czarkowski, posłowie na Sejm PRL, członkowie Prezydium WRN, z jej przewodniczącym Stanisławem Marczukiem, przedstawiciele władz administracyjnych z wojewodą białkopodlaskim Stanisławem Rapą, przedstawiciele PRON, kierownictwa organizacji młodzieżowych, społecznych i samorządowych.

Obrady Konferencji zakończyły trwającą od połowy października kampanię sprawozdawczo-wyborczą w białkopodlaskiej organizacji partyjnej. Konferencja dokonała oceny pracy partyjnej w minionej kadencji, określiła zadania na najbliższe 2,5 roku, wybrała nowe władze i organa kontrolne wojewódzkiej organizacji partyjnej. Podstawę do przeprowadzenia oceny

rezultatów działalności w poprzedniej kadencji stanowiły dostarczone delegatom sprawozdania KW, WKR, JKKP, informacja statystyczna WUS o wynikach społeczno-gospodarczych województwa, jak też referat ustępującej Egzekutywy KW PZPR, wygłoszony przez I sekretarza KW tow. Czesława Staszczaka oraz wystąpienia przewodniczącego WSP i wiceprzewodniczącego WKR.

W dyskusji udział wzięło 24 mówców. Byli to tow.tow.:
Jerzy Kulak-rolnik z Ulana Majoratu, Jan Gontarz-kier. Wydziału Tkalni ZPW "BIAWENA", Janusz Goławski-kier. działu BPD, Stanisław Rapa-wojewoda bialskopodlaski, Brazm Wasilewski-przewodniczący RW PRON, Tadeusz Józefczak-prezes WK ZSL, Stanisław Gdala-I sekretarz KM-G w Radzynie Podlaskim, Kazimierz Chromiec-rolnik ze Starej Kornicy, Zbigniew Siemnicki-kierowca z Zakładów Jajczarsko-Drobiarskich w Międzyrzecu Podlaskim, Jarosław Bogucki-I sekretarz KM w Białej Podlaskiej, Jan Żukowski - lekarz wojewódzki, Lech Nikolski-przewodniczący ZW ZSMP, Liliana Olesiejuk-nauczycielka ze szkoły w Sławacinku Starym, **Antoni Matczuk-rolnik z Dołhobrodów, Józefa Dragan-przewodnicząca** ZW LKP, Mirosław Milewski-członek Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR, Józef Skorupski-rolnik z Jasionki, gm. Parczew, Jan **Antoniuk-naczelnik Lokomotywni w DRP Małaszewicze, Andrzej Ciesielczuk-kierownik produkcji w RSP Olszyn, gm. Rokitno, Ryszard Piętniewicz-z-ca szefa WUSW, Romuald Galiński-redaktor naczelny "Słowa Podlasia", Marianna Czerko-dyr. szkoły w Górkach, gm. Platerów, Antoni Kalinowski-emeryt z Żeszczynki, gm. Sosnówka, Zygmunt Cichocki-emeryt z Białej Podlaskiej.**
Do protokołu obrad Konferencji głosy złożyli tow.tow. :
Franciszek Derkacz, Tadeusz Kochanowski, Marian Konopka, Stanisław Kucharczuk, Mieczysław Maciejczyk, Wiesław Radzikowski, Jerzy Świdorski, Stanisław Topolewski.

V Wojewódzka Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza wybrała w tajnym głosowaniu **I sekretarzem Komitetu Wojewódzkiego** ponownie tow. Czesława Staszczaka, a następnie 80 pozostałych członków KW i 21 z-ców członków KW. W skład nowo wybranej Egzekutywy KW weszli tow. tow.: Czesław Staszczak-I sekretarz, Jan Bernatowicz, Jarosław Bogucki, Eugeniusz Cyra, Stanisław Gdala, Henryk Ignatowicz, Józef Kaliński, Aleksy Kośko, Mieczysław Maciejczyk, Adam Nestoruk, Stanisław Nowak-sekretarz organizacyjny, Wiesław Obszański-sekretarz rolny, Maria Orzechowska, Ireneusz Stolarczyk, Andrzej Szot-sekretarz ekonomiczny, Henryk Szych.

Konferencja wybrała również 23-osobową Wojewódzką Komisję Rewizyjną oraz 27-osobową Wojewódzką Komisję Kontroli Partyjnej. Przewodniczącym WKR wybrany został tow. Stanisław Kozakiewicz, a przewodniczącym WKKP tow. Tadeusz Pabian.

W dzisiejszym wydaniu "FAKTÓW" zamieszczamy skrót referatu Egzekutywy KW PZPR, wygłoszonego podczas Konferencji przez I sekretarza KW tow. Czesława Staszczaka, oraz pełny tekst Uchwały Programowej V Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR w Białej Podlaskiej.

W pierwszej części referat wygłoszony przez tow. Cz. Staszczaka omawia złożone uwarunkowania działalności w minionej kadencji należącej do najtrudniejszych w powojennej historii. Wraca do czasu, gdy partia toczyła ciężką walkę z zajadłe atakującymi siłami kontrrewolucji, nie wahającymi się dla zdobycia władzy poświęcić dobra narodu. Pokazuje, iż partia wyciągnęła właściwe wnioski z błędów jej kierownictwa w latach 70-tych. Znalazła w sobie dość siły, by mimo zadawanych jej ciężkich ciosów nie dać się rozbić. Na swym IX Nadzwyczajnym Zjeździe wypracowała realny program wyjścia z kryzysu - program reform i porozumienia konstruktywnych sił narodu. Przypomina, że odpowiedzią przeciwników socjalizmu było odrzucenie ręki wyciągniętej do zgody i parcie do bezpośredniej konfrontacji. Ruinię gospodarczej i groźbę wojny domowej położyło kres wprowadzenie siłami własnymi

patriotów w mundurach i cywilu, siłami partii i sojuszników - stanu wojennego. Referat dalej wskazuje, że od tego czasu rozpoczęliśmy marsz ku Polsce bezkryzysowej. W latach 1982 i 1983, mimo rozlicznych trudności i przeszkód, mozolnie, ale naprzód, postępowaliśmy drogą socjalistycznej odnowy dokonując głębokich przemian w życiu polityczno-społecznym i gospodarczym. **Pokonaaliśmy najgorsze, ale przed nami wiele jeszcze trudu i niełatwej pracy.**

W omawianej tu części referatu wskazuje się również na specyficzne cechy rozwoju sytuacji w województwie. Charakteryzując działalność partyjną referat podkreśla, że: w województwie, nawet w najtrudniejszych chwilach byliśmy na co dzień z załogami zakładów pracy, prowadziliśmy rozmowy, uspokajali najbardziej niecierpliwych i wojowniczych. Przynosiło to efekty. Nasze społeczeństwo ze zrozumieniem powagi sytuacji reagowało na kierowane od nas

apele, nie ulegało nawoływaniu ekstremalnych sił. Nigdy nie doszło w województwie do ostrych, otwartych konfliktów. Było tak dlatego, iż mimo słabości POP, a przynajmniej część ich członków, prowadziły działalność, odpięrając ataki przeciwników socjalizmu. Nasz aktyw i aparat partyjny, choć czasem przygaszony demagogią ekstremy "Solidarności", bronił pozycji partii. Był wśród ludzi.

W następnej części referat ocenia, na ile wojewódzka organizacja partyjna potrafiła skutecznie realizować uchwały IX Zjazdu, IV Konferencji Wojewódzkiej i kolejnych plenów KC i KW. **Stwierdza m.in.:**

W pracy partyjnej osiągnęliśmy widoczne rezultaty. Wiele wskazuje na to, że uczyniliśmy istotny krok naprzód. Jednoznaczna odpowiedź na wyżej postawione pytania nie jest w pełni możliwa. Różna bowiem jest skuteczność pracy partyjnej w poszczególnych środowiskach, gminach, zakładach pracy, wioskach. Faktem jest, że jej rytm ożywił się i nasila z biegiem czasu, że coraz więcej organizacji nie wymaga ciągłej inspiracji z zewnątrz, że przy instancjach, niekiedy przy organizacjach partyjnych, skupiły się liczne grupy zaangażowanego aktywu, poprawiła się dyscyplina wewnątrzpartyjna. Najważniejsze jest to, że organizacje i instan-

cje podejmują ważne problemy nie tylko krytycznie, ale i konstruktywnie. Podjmują i rozwiązują sprawy własnego terenu. Świadczy to o właściwym osadzeniu działań partii w realiach życia społeczno-gospodarczego i politycznego.

Przezwyć żyliśmy zrodzone z rozgoryczenia tendencje dezintegracyjne, jakie wystąpiły w niektórych rejonach województwa. Uzyskaliśmy w tej sprawie jednolity pogląd, rozważ, bez której nie można skutecznie działać i wierzyć, że działanie przynosi skutek. To umożliwia nam rozszerzanie wpływu na środowisko, zyskiwanie poparcia dla inicjatyw partyjnych - przynosi także widoczne efekty polityczne.

Niepokoją nas dziś słabości, wynikające m.in. z poniesionych strat. Spowodowały one obniżenie reprezentacji robotników i rolników w naszych szeregach. Wzrosła też średnia wieku naszych członków, ponieważ zmalał udział młodzieży. By sprostać wymaganiom partia musi być z ludźmi pracy. Trudno to uczynić bez partyjnych robotników i rolników, bez ich odpowiedniej reprezentacji. To samo można odnieść do młodzieży. Wypełnienie luki klasowej jak i luki pokoleniowej trzeba rozumieć jako odpowiedzialny obowiązek każdej organizacji partyjnej. Nie chodzi tu o forsowa-

nie wzrostu szeregów, ale świadome rozbudowywanie partii o ludzi zdolnych, ofiarnych, sprawdzonych w społecznym działaniu, a przede wszystkim o aktywistów młodzieży i jej organizację.

Inną słabością jest rozchwianie ideowe części naszych członków i POP, przejawiające się w pasywnych postawach, w unikaniu prowadzenia walki politycznej w środowisku, w formalnym tylko wypełnianiu podstawowych obowiązków statutowych. Ma to ścisły związek z codzienną aktywnością, z awangardowością, od której zależy przewodzenie. Musimy być wszędzie tam, gdzie są podejmowane decyzje, gdzie kształtowane i realizowane są programy i cele różnych organizacji społecznych i zawodowych, i nie może być to obecność bierna, lecz partnerska gotowość do dyskusji i działania.

W naszej linii porozumienia i walki liczą się przede wszystkim fakty. One mają największą wagę w odbudowie społecznego zaufania. Gdy w codziennym życiu każde nasze słowo będzie miało pokrycie w rzeczywistych faktach, gdy będziemy potwierdzać na każdym miejscu, że nie tolerujemy zła i nieprawidłowości, wtedy możemy liczyć na odzyskanie pełnej wiarygodności. Bez względu na walkę ze złem, z przejawami niesprawiedliwości społecznej jest dziś dla większości ludzi miernikiem procesu od-

nowy i skuteczności działania władz różnych szczebli, od zakładu, gminy, do centrali. Spiętrzenie trudności, spadek stopy życiowej powoduje, że ludzie pracy są bardzo wyczuleni na każdy przejaw nadmiernego bogacenia się, na każdy przejaw spekulacji. Niewielka w sumie przecież w naszym województwie ilość agencji i punktów prywatnego handlu rodzi podejrzliwość, krytykę i rozdrażnienie. W tej sprawie na wniosek Egzekutywy KW przeprowadzana jest weryfikacja zawartych umów i wydanych licencji.

Problemu sprawiedliwości nie można jednak rozpatrywać tylko przez pryzmat marginesu ludzi żerujących na kryzysie. Trzeba widzieć szerzej. Z poczuciem sprawiedliwości nie można przecież pogodzić cwaniactwa, pasożytnictwa, bezduszności, nie można pogodzić faktu, by pracownik źle wykonujący swoje obowiązki był tak samo wynagradzany jak wykonujący swe obowiązki rzetelnie. Nie można się godzić z nieuzasadnionymi cenami, niską dyscypliną pracy, rozrzutnością w gospodarowaniu mieniem społecznym, biurokracją i kumoterstwem. Sprawiedliwość to nie tylko kwestia wynagrodzeń, podziału mieszkań czy innych dóbr materialnych, ale też sprawa wyróżnień, stosunku do człowieka.

Wszyscy wiemy, jak ciężko walczyć z negatywnymi zjawiska-

mi. Przeprowadziliśmy w wojewódzkiej organizacji partyjnej na ten temat szeroką dyskusję, od KW do POP. Werbalnie każdy jest za sprawiedliwością, ale nie każdy chce usuwać zło także swoimi rękami. My, partyjni, mamy taki obowiązek. Musimy też szukać sprzymierzeńców. Głównym naszym partnerem w zakładach pracy, w miastach mogą być umacniające się związki zawodowe.

Nasz stosunek do związków zawodowych i roli w nich członków partii był i jest jednoznaczny. Dotychczasowe nasze wspólne kontakty potwierdzają, iż konstruktywna współpraca, wolna od ingerencji, zastępowania i wyręczania, przynosi pozytywne efekty. Działający w związku członek partii - a jest tam miejsce dla wszystkich towarzyszy zatrudnionych w gospodarce społecznej - powinien być przekonany o tym, że zarówno jego pozycja w związku jak i organizacji partyjnej zależy od zaangażowania się i stosunku do spraw ludzkich.

Atmosfera w zakładach pracy w decydującym stopniu wpłynęła na osiągnięte wyniki gospodarcze. Po okresie trudności, z jakimi borykały się przedsiębiorstwa w końcu 1981 roku i w pierwszej połowie 1982, w późniejszym okresie nastąpiła nie tylko stabilizacja, ale przywrócenie pełnych zdolności

produkcyjnych. Za 11 miesięcy br. uzyskaliśmy produkcję przemysłową porównywalnie wyższą, jak w tym samym okresie 1979 roku - roku najbardziej korzystnego od powstania województwa. Wyniki te są godne podkreślenia tym bardziej, że część zakładów odczuwających niedostatek surowców i materiałów musiała zmienić profil produkcji. Wiele zakładów podjęło także obok produkcji podstawowej produkcję rynkową, w tym na potrzeby wsi i rolnictwa. Wykorzystuje się też odpady produkcyjne, a także surowce lokalnego pochodzenia. **Z perspektywy** dwu lat możemy zatem stwierdzić, że mechanizmy reformy zaczęły już funkcjonować. Obserwujemy wzrost przedsiębiorczości załóg, elastyczność w przystosowaniu się do zmieniających warunków owocującą lepszymi wynikami produkcyjnymi i finansowymi.

Ważnym zadaniem wynikającym z uchwały IV Konferencji było zwiększenie potencjału wykonawczego w budownictwie. Mimo znacznych trudności wywiązałyśmy się z nałożonych zadań. W okresie dwóch lat nie tylko nie dopuściliśmy do grożącego bankructwa istniejących przedsiębiorstw budowlanych, ale powołałyśmy nowe. Pozwoliło to osiągnąć postęp w budownictwie i stworzyło szanse na przyszłość. W bieżącym roku po raz pierwszy od chwili

istnienia województwa nie wystąpiło zjawisko niewykorzystanych nakładów inwestycyjnych. Przedsiębiorstwa budowlane angażowane były przede wszystkim w budownictwo mieszkaniowe oraz realizację obiektów infrastruktury społecznej, głównie dla służby zdrowia i oświaty. Ilość 807 oddanych mieszkań w br. nie jest może imponująca w stosunku do potrzeb, ale w 1983 roku osiągnięty został poziom lat dla budownictwa najlepszych. Ilość stanów surowych pod efekty roku przyszłego pozwala w przyszłym roku zbudować ponad 1100 mieszkań w systemie wielorodzinnym. Nastąpił powrót budownictwa komunalnego dającego szansę uzyskania mieszkania dla mniej zamożnych, oraz nieograniczona ilość działek dla budownictwa jednorodzinnego, czym możemy się poszczycić w skali krajowej. Tendencje te należy umacniać i rozwijać. Budowa osiedli mieszkaniowych współgrać powinna z budową obiektów towarzyszących. Cieszy fakt powołania nowych spółdzielni mieszkaniowych, w tym także młodzieżowych. Gdy porównamy jednak warunki życia mieszkańców osiedli w województwie z innymi regionami kraju, porównanie to stawia nas w niekorzystnym świetle. Nasuwają się wnioski, by spółdzielczość mieszkaniowa w większym też stopniu włączyła się w dzieło upiększania i podnoszenia estetyki admini-

strowanych osiedli. Wciąż bowiem w sferze planów i życzeń pozostaje choćby tworzenie ogródków jordanowskich i parków osiedlowych. W wielu przypadkach wystarczy współdziałanie z samorządem mieszkańców, ogniwami PRON, po prostu spożytkowanie inicjatywy społecznej.

Z oceny sytuacji gospodarczej nasuwają się dwa kierunki działań.

Po pierwsze; chodzi o dalsze pogłębianie pracy politycznej, która wyjaśniałaby członkom partii i społeczeństwu przyczyny określonych zjawisk oraz powody koniecznych do podjęcia, choć nie zawsze popularnych, decyzji. Rzecz jasna, skuteczność tej pracy określona jest stopniem świadomości ekonomicznej społeczeństwa. Dlatego też wiele uwagi powinniśmy poświęcać różnym formom szkolenia z zakresu problematyki gospodarczej. Dyskusja ze społeczeństwem o tych sprawach jest ważna także i z tego względu, że przeciwnik główną areną walki czyni sferę ekonomiczną. Nasza trudna sytuacja stwarza mu szansę siania niepokoju i niepewności jutra. Każdy człowiek dąży do zapewnienia sobie i najbliższym godziwych, lepszych warunków życia. Jest zrozumiałe, że wzrost cen i płac w zróżnicowany sposób wpływa na budżety rodzinne. Najuboższe grupy społeczno-zawodowe są chronio-

ne decyzjami centralnymi. Dla innych receptą na utrzymanie lub podwyższenie standardu życia, powinno być lepsze wykorzystanie swoich umiejętności zawodowych - po prostu lepsza praca.

Po drugie; powinniśmy się przeciwstawiać negatywnym zjawiskom i tendencjom w całej gospodarce województwa. Kadra kierownicza i załogi coraz wyraźniej widzą, że reforma bez litości, w miarę jej doskonalenia, eliminowała będzie niegospodarnych, rozrzutnych i niezaradnych. Inicjatywą zasługującą na podjęcie jest utworzenie tzw. banku informacji o marnotrawstwie. Do świadomości załóg trafić musi przekonanie, że niegospodarność nie może być sprawą wstydliwie skrywaną, gdyż jej koszty obciążają nas wszystkich. Wiemy, że dziś ani jutro nie jest możliwy "wielki skok", który wyniósłby nas z kryzysu. Rozumiejąc to, rozwinięliśmy szereg inicjatyw nie wymagających nakładów inwestycyjnych, które mają na celu łagodzenie skutków kryzysu, zmniejszanie dolegliwości życia codziennego mieszkańców. Są to często sprawy drobne, lecz jak wskazują choćby listy i interwencje obywateli wpływające do KW, to decydują one często o nastrojach całych środowisk. W oparciu o nie powstają opinie o wiarygodności

i skuteczności działania władz. Dolegliwości, z jakimi się borykamy, powinny łagodzić także rzetelność, terminowość, większa kultura w stosunkach międzyludzkich.

Istotne miejsce w pracy instancji zajmowały problemy służby zdrowia. Działalności inwestycyjnej na tym odcinku przyznaliśmy, jak powszechnie wiadomo, bezwzględny priorytet. Jak towarzysze wiedzą, KW, WRN i Urząd Wojewódzki traktują te sprawy z najwyższą powagą, wspólnie z wykonawcami rozwiązując problemy na wzór wężła gordyjskiego. Nie brak niestety malkontentów, krytykantów i takich, którzy świadomie wprowadzają w błąd opinię publiczną. Wiele uwag zgłaszanych jest do pracy służby zdrowia, jej organizacji, etyki lekarzy i personelu. Rozmawiamy na ten temat nie tylko w gronie samej służby zdrowia. W grudniu we wszystkich ZOZ-ach z udziałem partii, związków zawodowych dyskutowano nad możliwościami dalszych usprawnień.

Ambitne zadania wyznaczaliśmy rolnictwu województwa. W oparciu o XI Plenum KC PZPR i NK ZSL, które określiło zasady stabilnej polityki rolnej, precyzowaliśmy je w trakcie kadencji na wspólnych posiedzeniach z WK ZSL. W ramach możliwości województwa inspirowaliśmy decyzje dla rolnictwa najkorzystniejsze. Przypomnę

w tym miejscu: podjęcie nowej produkcji, na rzecz rolnictwa, w tym materiałów ściennych, dopłacanie do wapnowania gleb, przeznaczenie przez WRN 40% budżetu województwa na inwestycje - głównie na melioracje i zaopatrzenie wsi w wodę. Nasze starania uwieńczone zostały zwiększoną pomocą w ciągnikach, maszynach, sprzęcie rolniczym i materiałach budowlanych, o czym szczegółowo mówi sprawozdanie. Efekty produkcyjne tych działań nie mogą być natychmiastowe, ale uwiarygadniają one naszą politykę, prowadzą do poprawy klimatu społecznego na wsi, w rezultacie zachęcając do zwiększania produktywności gospodarstw.

Wyniki w rolnictwie zależą od bardzo wielu czynników. Pozwólcie, że posłużę się przykładem. Badanie pobranych kilkuset prób gleb we wszystkich gminach województwa wykazało, że 87% z nich miało odczyn bardzo kwaśny, a 6% - kwaśny. Wieloletnie doświadczenia specjalistów potwierdziły, że w przypadku takich gleb niezasobnych w magnez nawożenie NPK na przykład żyta powoduje nie wzrost, a wręcz odwrotnie - spadek plonów. Jeśli do tego dodać nieprawidłowości w dystrybucji bardzo poszukiwanych nawozów magnezowych wniosek może być tylko jeden: rozwiązanie problemu wapnowania w naszych warunkach glebowych to podstawowy krok na drodze

do "zielonej rewolucji". Białkopodlaskie rolnictwo stać na zwiększenie udziału w wyżywieniu kraju.

Nie robimy niestety postępu w rozbudowie ubogiej przecież bazy magazynowej i przetwórczej. Nasze starania o budowę elewatora zbożowego i zakładów przemysłu ziemniaczanego nie przynoszą rezultatu. Nie możemy na razie oczekiwać na centralne środki inwestycyjne. W tej sytuacji musimy liczyć na siebie. Proponujemy stworzyć wojewódzki fundusz rozwoju przetwórstwa rolno-spożywczego. Gdyby każdy rolnik w bieżącym roku przeznaczył na ten fundusz 10 zł od każdego kwintala sprzedanych ziemniaków, to tylko z tego tytułu dysponowalibyśmy kwotą 18 mln złotych. Propozycję tę powinny rozważyć organizacje społeczno-zawodowe rolników, a stosowne decyzje podejmąby Wojewódzka Rada Narodowa.

Nie w każdej wsi mamy organizację partyjną, ale mamy sojuszników i wielu zaangażowanych partnerów, w tym cały system organizacji samorządowych, zrzeszających niemal wszystkich rolników, znaczną część kobiet wiejskich i młodzieży. Ważną sprawą jest wypracowanie skutecznych metod politycznego oddziaływania na funkcjonowanie tego ruchu w środowisku.

Rolnictwo nie znosi częs-

tych zmian, tymczasowości i poczucia niepewności. Dlatego musimy wykorzystać wszystkie możliwości, by każdego kto potrafi i chce pracować na roli przekonać ponad wszelką wątpliwość, że nikt nie przeszkodzi mu w twórczym działaniu - wręcz

przeciwnie, będzie mógł zawsze liczyć na wszechstronną pomoc, na opiekę ludowego państwa. Taki jest najważniejszy kanon polityki rolnej, taki jest współczesny wyraz sojuszu robotniczo-chłopskiego.

Na Wojewódzkiej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej spoczywa również obowiązek dokonania oceny skuteczności oddziaływania partii na ogół społeczeństwa. Nie możemy nie dostrzegać skutków spustoszeń spowodowanych w świadomości społecznej. Proces wychodzenia z kryzysu politycznego i gospodarczego będzie tym krótszy, im pręcej uwieńczymy powodzeniem walkę o serca i umysły. Po pierwsze - przywracać musimy blask wartościom związanym z ideologią socjalistyczną. I po drugie, co wynika z powyższej tezy, przełamać kryzys motywacji.

Dzień bez perspektywy to koszmar. Jak więc można określić, zwłaszcza w odniesieniu do młodzieży wizję straconego pokolenia, zaprzepaszczonych szans i tym podobnych, bałamutnych podszeptów z wiadomego źródła? Naturalnym prawem, a

zarazem przywilejem, młodości jest poszukiwanie swojej drogi życiowej. Współczesność wyklucza z życia młodzieży luksus neutralności. Ostrość konfliktów społecznych zmusza do postaw mniej lub bardziej aktywnych. Młodzi nie mogą biernie poddawać się niepożądanym naciskom i wpływom.

Wspólną troską partii i socjalistycznych związków młodzieży musi być trafianie do przekonania młodych - konkretnymi. Dlatego tak ważnym jest doskonalenie pracy ideowo-wychowawczej z młodzieżą w rodzinach, placówkach oświatowych zakładach pracy i w miejscu zamieszkania. Przeciwnik polityczny nie zrezygnuje z podważania naszych racji. Wręcz przeciwnie, wciąż nasilająca się dywersja ideologiczna racje te usiłuje przedstawić jako antywartość. W walce na argumenty nasza skuteczność mierzona będzie rosnącym tempem pracy, spokojem, ładem i porządkiem społecznym. Z kryzysu musimy wyjść o własnych siłach, na inne siły nie ma co liczyć. Nie można więc odkładać do jutra zmiany stosunku do pracy i sposobu myślenia. Inaczej partykularne interesy będą uniemożliwiały realizację zadań o charakterze ogólnospołecznym.

W pracy politycznej na wsi liczyć możemy na wsparcie ze strony wojewódzkiej organizacji ZSL. Przyjęliśmy w tym zakresie

wspólnie stosowne przedsięwzięcia. Codzienna ich realizacja umacnia partnerskie współdziałanie instancji i ogniw naszych partii. Równie partnerskie więzi łączą naszą partię ze Stronnictwem Demokratycznym. Realizowany wspólnie program rozwoju rzemiosła i usług to istotny element poprawy warunków życia mieszkańców miast i osiedli. Współpraca partii ze stronnictwami oraz organizacjami społecznymi, z ludźmi dobrej woli stworzyła w województwie klimat do zawiązywania się już w 1981r. OKON

U nas też powstała jako pierwsza w kraju Rada Wojewódzka PRON. Fakt ten wpłynął na stworzenie jakościowo nowej płaszczyzny porozumienia oraz rozbudził aktywność tych, którzy dotychczas stali na ubo-
czu, choć uznawali, że nie ma dla Polski innej drogi jak socjalizm. Stoimy u progu 40-lecia ludowej państwowości. Rok ten, znaczyć będą doniosłe wydarzenia polityczne. W pierwszym kwartale odbędzie się Krajowa Konferencja Partyjna i Kongres ZSL. Czekają nas kampanie wyborów do rad narodowych. Kulminacyjnym momentem obchodów 40-lecia PRL będzie rocznica ogłoszenia Manifestu PKWN. 40 lat Polski Ludowej jest okresem wielkiego narodowego wysiłku, wyteżonej i ofiarnej pracy milionów robotników, chłopów, inteligencji o Polskę sil-

na, sprawiedliwą i bezpieczną. Bezsporny - w trudzie osiągnięty dorobek czterdziestolecia, jest dziełem nas wszystkich. Historyczne zmiany w Europie środkowo-wschodniej sprawiły, iż - po raz pierwszy w tysiącletnich dziejach państwa - na wschodzie, zachodzie i południu mamy wyłącznie przyjaznych nam sąsiadów.

Braterstwo i sojusz ze Związkiem Radzieckim w białsko-podlaskim ma szczególny wymiar - mamy bezpośrednio wieloletnie przyjacielskie kontakty z ludźmi pracy obwodu brzeskiego Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej.

Współpraca z obwodem brzeskim niesie ze sobą obopólne korzyści także w wymiarze materialnym. Wymieńmy choćby możliwość sprzedaży naszych nadwyżek płodów rolnych, w zamian za które otrzymujemy towary, wzbogacające nasz rynek. Powiedzmy o bliskiej perspektywie zaopatrzenia znacznej części mieszkańców województwa w gaz przewodowy, jaki popłynie ze Związku Radzieckiego do naszych mieszkań.

W zakończeniu referatu stwierdza się, że mimo trudności większość ustaleń poprzedniej Konferencji potrafią wykonać. Część spraw znajduje się w realizacji. Składa się za postawę i pracę podziękowania aktywowi partyjnemu i wszystkim ludziom pracy województwa

U C H W A Ł A

PROGRAMOWA WOJEWÓDZKIEJ KONFERENCJI SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZEJ
PZPR W BIAŁEJ PODLASKIEJ ODBYTEJ W DNIU 19 GRUDNIA 1983 r.

Na podstawie sprawozdania Komitetu Wojewódzkiego, Wojewódzkiej Komisji Rewizyjnej i Wojewódzkiej Komisji Kontroli Partyjnej, referatu Egzekutywy przedstawionego przez I Sekretarza KW oraz opinii delegatów wyrażonych w dyskusji, Konferencja stwierdza, że w białkopodlaskiej wojewódzkiej organizacji partyjnej nastąpiło w minionej kadencji szereg pozytywnych zjawisk. Instancje i organizacje partyjne umocniły się politycznie i organizacyjnie, coraz skuteczniej wypełniają przewodnią rolę w swoich środowiskach, są inspiratorami socjalistycznej odnowy, stale zwiększa się ich wpływ na całokształt życia społecznego i gospodarczego.

Kierując się wytycznymi programu IX Zjazdu, decyzjami kolejnych plenarnych posiedzeń Komitetu Centralnego oraz bazując na własnych uchwałach, zwłaszcza na Uchwale programowej poprzedniej Konferencji, partia w województwie konsekwentnie przełamywała dotychczasowe trudności, konsolidowała się wewnętrznie, odzyskiwała siły i zdolność do skutecznego działania zdobywając sobie jednocześnie coraz bardziej widoczne poparcie ze strony społeczeństwa.

W minionym okresie nastąpił dalszy rozwój procesu urzeczywistniania się idei porozumienia narodowego. Za niewątpliwe osiągnięcie należy uznać rozwijanie struktur Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego, reaktywowanie ruchu związkowego i organizacji społeczno-zawodowych rolników, wdrażanie w życie nowych zasad kierowania poprzez rozwijanie systemu organów samorządowych.

Znaczną rolę spełniały ogniwa partii we wdrażaniu reformy gospodarczej, będącej dla gospodarki szansą skutecznego przezwyciężenia kryzysu.

Nowych konstruktywnych wartości nabrała też współpraca ze Zjednoczonym Stronnictwem Ludowym, Stronnictwem Demokratycznym. Coraz skuteczniej współpracowano z szeroko rozumianą bazą społeczną funkcjonowania naszego systemu, tj. organizacjami młodzieżowymi, kobiecymi, spółdzielczymi i masowo-politycznymi.

Ze szczególną satysfakcją odnotowujemy obywatelską postawę naszego społeczeństwa, dokumentowaną zwiększeniem wydajności pracy i przywróceniem odpowiedzialności za normalizację zasad socjalistycznego współżycia społecznego, skutecznego przeciwdziałania różnorodnym próbom siania zamętu i anarchii. Mieszkańcy naszego województwa dali jeszcze jeden dowód swej patriotycznej dojrzałości, za co Konferencja składa im słowa najwyższego uznania.

Konferencja stwierdza, że wiele pozytywnych zmian nastąpiło w życiu samej partii w naszym województwie.

Przejawia się to w przestrzeganiu obowiązków statutowych, umacnianiu się demokracji wewnątrzpartyjnej, skutecznym odejściu od skompromitowanych wcześniej metod pracy.

Instancje i organizacje partyjne, a także poszczególni członkowie partii zdołali przezwyciężyć okres stagnacji, stając się inicjatorami wielu poczynąń, odważnie broniąc klasowych interesów partii, jej programu i ideologii. Umocnił się aktyw partyjny, zwłaszcza pełniący funkcje z wyboru.

Konferencja z uznaniem odnosi się do stylu i efektów pracy Komitetu Wojewódzkiego ubiegłej kadencji, jego Egzekutywy i Sekretariatu.

Podkreślając zakres i pozytywną wartość przemian, jakie nastąpiły w funkcjonowaniu wojewódzkiej organizacji partyjnej, Konferencja stwierdza jednocześnie, że wciąż jeszcze występują niektóre niedomagania w działalności partii, do których można

zaliczyć: zbyt wolny proces rozwoju szeregów partii, zwłaszcza w środowisku robotniczym, młodzieży i na wsi, wciąż za małą, w stosunku do potrzeb, skuteczność działania w realizacji uchwał partyjnych.

Konferencja uważa, że powinno być bezwzględnie przestrzegane wyraźne określenie kompetencji partii jako przywódcy narodu, organizatora jego walki w drodze do zwycięstwa socjalizmu. Komitet Wojewódzki we wszelkich przejawach swej aktywności dotyczącej programu powinien koncentrować się na funkcjach inspirujących, wytyczających kierunki działań kontrolnych, kształtując podobny system w instancjach podstawowych i w POP.

Kierując się powyższymi ocenami, a także uwzględniając bieżące i perspektywiczne zadania w działalności partii w naszym województwie Konferencja uznaje za konieczne przyjęcie następujących wytycznych dla pracy wojewódzkiej organizacji partyjnej w obecnej kadencji.

I. W zakresie działalności organizacyjnej.

1. Prowadzenie działań mających na celu polityczne, ideologiczne i organizacyjne umocnienie wojewódzkiej organizacji partyjnej w kierunku ciągłego urzeczywistniania przez partię jej przewodniej roli w społeczeństwie i kierowniczej w państwie
2. Umocnienie stopnia realizacji statutowych obowiązków przez wszystkie instancje i organizacje partyjne.
3. Udzielanie skuteczniejszej pomocy podstawowym organizacjom partyjnym ze strony Komitetu Wojewódzkiego i instancji terenowych.
4. Dążenie do rozbudowy szere-

gów partyjnych, zwłaszcza w środowisku robotniczym i wśród rolników, ze zwróceniem szczególnej uwagi na ich jakość. Powoływanie organizacji i grup partyjnych w sołectwach i środowiskach, w których są możliwości podjęcia takich działań.

5. Konsekwentne przestrzeganie i analizowanie realizacji przyjętych uchwał instancji nadrzędnych i własnych.

6. Aktywizowanie pracy komisji problemowych, działających przy instancjach.

7. Rozszerzanie przez kierownictwo polityczno-administracyjne systematycznych spotkań z załogami zakładów pracy, przedstawicielami związków zawodowych, reprezentantami

PRON, pracownikami administracji państwowej, itp.

8. Przygotowanie przez instancje partyjne i ROPP szerszego aktywu partyjnego do pracy szkoleniowej i informacyjnej w POP.

9. Organizowanie okresowych spotkań o charakterze informacyjnym i określenie zadań członkom partii - działaczom związków zawodowych, PRON, rad narodowych, samorządów, organizacji młodzieżowych, kobiecych i innych organizacji społecznych, jak też dokonywanie przez instancje partyjne ocen efektywności realizacji programu partii przez członków partii działających w tych organizacjach.

10. Wypracowanie przez instancje partyjne metod wdrażania "Głównych założeń polityki kadrowej", zwłaszcza w stosunku do rezerwy kadrowej. Prowadzenie pracy nad doskonaleniem zawodowym aparatu partyjnego i szkoleniem aktywu skupionego w rezerwie kadrowej. Dokonywanie przeglądów kadry kierowniczej, uzupełnianie systemu rezerwy kadrowej i wyprowadzanie wniosków do dalszej pracy na tym odcinku.

11. Dalsze pogłębianie współdziałania ze stronnictwami politycznymi w zakresie rozstrzygnięcia podstawowych problemów politycznych oraz wspólne podejmowanie działań w kie-

runku aktywizacji rad narodowych, zespołów radnych, pobudzenia działalności PRON i inicjowania innych przedsięwzięć.

12. Kontynuowanie działań zmierzających do umacniania autoritetu partii w społeczeństwie oraz rozszerzanie kontaktów partyjnych ze społeczeństwem województwa, m.in. poprzez wnikliwe rozpatrywanie wniosków, postulatów, skarg i listów od ludności.

II. W zakresie pracy ideowo-wychowawczej.

Konferencja uznaje, że całość zadań frontu ideologicznego podporządkowana jest potrzebie politycznego wspierania zamierzeń programowych i działalności partii w umacnianiu jej więzi z ludźmi pracy oraz w rozwoju aktywności społecznej i produkcyjnej, jako podstawy rozwoju gospodarki województwa.

Wychodząc z założenia, że świadomość członków partii stanowi podstawowe źródło zwiększania jej siły, politycznej i organizacyjnej zawartości, Komitet Wojewódzki powinien wiązać pracę ideologiczną wszystkich instancji i organizacji partyjnych z codzienną działalnością polityczną i gospodarczą, przetwarzając w ten sposób ideologię w rzeczywistość społeczną.

Dla zrealizowania tych celów wysiłki instancji należy skierować na następujące zagadnienia :

1. Kultywowanie i popularyzacja bogatych tradycji polskiego i międzynarodowego ruchu robotniczego oraz stała troska i opieka nad działaczami ruchu robotniczego i weteranami walk o wyzwolenie społeczne i narodowe.

2. Podejmowanie pracy partyjnej z młodym pokoleniem, zarówno z członkami związków młodzieży, jak i niezorganizowanymi. Udzielanie pomocy w przygotowaniu do samodzielnego życia w społeczeństwie, powierzanie ludziom młodym odpowiedzialnych zadań i stanowisk.

3. Szersze upowszechnienie fundamentalnych zasad i wartości ideologii marksistowsko-leninowskiej, zwłaszcza poprzez system kształcenia partyjnego.

4. Ukazywanie ciągłości procesu rozwojowego kraju i województwa, prezentowanie osiągnięć inwestycyjnych, socjalnych, kulturalnych, oświatowych i innych w okresie całego 40-lecia.

Przeciwstawianie się poglądom i ocenom dyskredytującym rzeczywiste zdobycze socjalistycznej drogi rozwoju.

5. Śledzenie przewartościowań zachodzących w sferze świadomości społeczeństwa, umiejętne sterowanie procesem kształtowa-

nia się postaw, tworzenie powszechności przekonań, że rozwój społeczno-gospodarczy jest tworem ofiarnej pracy, dyscypliny, odpowiedzialności i osobistego zaangażowania każdego obywatela, a zwłaszcza członka partii. Celom tym służyć powinien system szkolenia ideologicznego, edukacja ekonomiczna, działalność lektorska i agitacyjna.

6. Skuteczniej wpływać na działalność organizacji społecznych, młodzieżowych i stowarzyszeń regionalnych poprzez członków partii oraz instancje partyjne wszystkich szczebli.

7. Upowszechnianie w środkach masowej informacji historii i tradycji regionu, a także pozytywnych zmian zachodzących w życiu społeczno-politycznym i gospodarczym województwa, ukazywanie praktycznej działalności partii i innych elementów społecznej nadbudowy w ujęciu dynamicznym. Podejmowanie walki ze zjawiskami utrudniającymi prawidłowy rozwój, zwłaszcza z przejawami niegospodarności, biurokracji, bylejakości, patologii społecznej. Wypracowanie i konsekwentne stosowanie systemu reagowania na krytykę prasową.

8. Rozwiążnie jednolitego frontu wychowawczego obejmującego nauczycieli, rodziców i wszystkie ogniwa społecznego ruchu

wychowawczego, wykorzystując program zawarty w "Głównych kierunkach i zadaniach w pracy wychowawczej szkół".

9. Kontynuowanie wypracowanych i sprawdzonych w praktyce działań politycznych w zakresie udzielania pomocy nauczycielom przedmiotów społeczno-politycznych w doskonaleniu ich wiedzy o dokonujących się przemianach w kraju i świecie współczesnym.

10. Przyspieszenie tempa wykonawstwa inwestycji kontynuowanych, przygotowanie nowych i zapewnienie mocy przerobowych gwarantujących efekty wzrastających nakładów na inwestycje oświatowe, ze szczególnym zwróceniem uwagi na budownictwo dla szkolnictwa podstawowego.

11. Nasilenie budownictwa mieszkań dla nauczycieli na wsi, wykorzystując do tego celu możliwości organizacyjne, wykonawcze i finansowe podstawowych jednostek administracji terenowej i społeczeństwa.

12. Dostosowanie profilu szkolnictwa zawodowego do potrzeb gospodarki województwa.

13. Zwiększenie udziału Wydziału Zamiejscowego AWF w życiu środowiska białskopodlaskiego; doskonalenie działań w celu uruchomienia w uczelni dodatkowego kierunku w zakresie nauczania początkowego.

Zwiększenie partyjnego oddziaływania na treści życia

kulturalnego. Podejmowanie działań zapewniających upowszechnianie wartości socjalistycznej kultury, zwłaszcza w odniesieniu do dzieci i młodzieży, środowisk robotniczych i chłopskich.

14. Rozwijanie sportu masowego w oparciu o istniejące związki i kluby sportowe, racjonalne wykorzystanie istniejących obiektów i urządzeń, budowa prostych obiektów, takich jak : boiska , lodowiska, ścieżki zdrowia.

15. Upowszechnianie różnorodnych form rekreacji, organizacja masowych imprez sportowych połączonych z aktywnym wyczynkiem ludzi pracy, młodzieży i dzieci.

16. Udzielanie pomocy sportowi kwalifikowanemu oraz tworzenie mu szerokiego zaplecza, zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży.

17. Upowszechnianie turystyki regionalnej z pełniejszym wykorzystaniem miejscowych walorów krajobrazowych i historycznych.

III. W zakresie poprawy warunków ochrony zdrowia.

1. Zorganizowanie niezbędnej ilości fachowej kadry medycznej, z uwzględnieniem przygotowania dla niej mieszkań.

2. Doskonalenie analizy przyczyn zwiększenia zachorowalności na gruźlicę oraz opracowanie programu jej zwalczania

w województwie.

3. Kontynuowanie działań zwiększających dostępność do świadczeń służby zdrowia ze szczególnym uwzględnieniem podstawowej opieki zdrowotnej.

4. Dalsza poprawa opieki zdrowotnej nad kobietami i dziećmi.

5. Podjęcie zdecydowanego działania wobec negatywnych zjawisk w obsłudze pacjentów i kulturze świadczeń medycznych.

6. Kontynuowanie prac związanych z przygotowaniem budowy szpitala w Międzyrzeczu Podlaskim.

IV. W zakresie poprawy ładu,

porządku i bezpieczeństwa

publicznego oraz umacniania

dyscypliny społecznej w

województwie.

1. Aktywizowanie organizacji partyjnych i społecznych do wspierania działań organów państwowych w walce z negatywnymi zjawiskami gospodarczymi, zwłaszcza spekulacją, marnotrawstwem, niegospodarnością.

2. Partyjne inspirowanie działań na rzecz doskonalenia pracy organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości.

3. Koordynowanie działań instancji i organizacji partyjnych oraz instytucji i organizacji społecznych w zakresie ochrony rodziny oraz eliminacji zjawisk alkoholizmu, chuligaństwa, pasywności i złośliwości społecznej.

4. Podnoszenie rangi prawa i praworządności socjalistycznej oraz poziomu kultury prawnej społeczeństwa. Dalsze rozwijanie szerokich form profilaktycznego oddziaływania.

V. W zakresie przemysłu.

1. Konsekwentne realizowanie założeń i rozwiązań reformy gospodarczej uwzględniając potrzeby społeczne, interesy przedsiębiorstw i ich załóg.

2. Wynikiem działań zakładów pracy oraz organizacji partyjnych powinien być wzrost produkcji rynkowej i eksportowej, zmniejszanie materiałochłonności produkcji poprzez konsekwentną realizację programów oszczędnościowych i antyinflacyjnych.

Należy również porządkować normy pracy, właściwie kształtować koszty produkcji i ceny, a także doskonalić systemy motywacyjne oparte na zasadzie "każdemu według jego pracy".

3. Nadanie szczególnego priorytetu produkcji rynkowej, eksportowej oraz dla potrzeb rolnictwa poprzez właściwe zaopatrzenie materiałowo-surowcowe oraz podporządkowanie temu celowi polityki zatrudnienia i szkolenia kadr.

4. Utrzymanie we właściwym stanie parku maszynowego, niedopuszczanie do jego dekapitalizacji, dbałość o właściwą jakość produkowanych wyrobów, rozwijanie

ruchu racjonalizatorskiego i wynalazczego, szczególnie wśród ludzi młodych i robotników.

5. Umacnianie i rozwijanie samorządności pracowniczej i spółdzielczej, eliminowanie takich zjawisk jak partykularyzm, marnotrawstwo, spekulacja, wzmacnianie rangi zakładu jako jednostki produkcyjnej i społeczno-wychowawczej.

6. Wytyczanie kierunków rozwoju i unowocześnianie przemysłu w województwie do 1990 roku biorąc pod uwagę potrzebę wykorzystania surowców miejscowego pochodzenia oraz zaspokajanie potrzeb rynku.

VI. W zakresie budownictwa i polityki inwestycyjnej.

1. Porządkowanie i usprawnianie polityki inwestycyjnej, skracanie okresu przygotowania i realizacji inwestycji poprzez koncentrację sił i środków.

2. Wzmacnianie potencjału wykonawczego, doskonalenie organizacji i technologii budownictwa, tworzenie i umacnianie grup specjalistycznych w przedsiębiorstwach budowlanych.

3. Prowadzenie modernizacji i remontów obiektów produkcyjnych, mieszkaniowych oraz użyteczności publicznej.

4. Stwarzanie większych możliwości rozwoju budownictwa mieszkaniowego tak, aby do końca 1985 roku wykonać program

budownictwa przyjęty przez WRN, a w sprzyjających warunkach przekroczyć ten plan. Aktywizowanie budownictwa zakładowego, komunalnego, patronackiego oraz indywidualnego.

5. Tworzenie preferencji w realizacji obiektów niezbędnych ze społecznego punktu widzenia, w tym szczególnie w budowie Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w Białej Podlaskiej.

6. Opracowanie programu i kierunków rozwoju potencjału wykonawczego w województwie do 1990 r.

7. Kontynuować prace nad uaktualnianiem planów zagospodarowania przestrzennego miast i osiedli wiejskich, aby nie było to przyczyną zahamowania budownictwa.

VII. W zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej.

1. Opracowanie programu perspektywicznego przygotowania terenów pod budownictwo jedno i wielorodzinne w miastach i na wsi. Realizowanie bieżących potrzeb w tym zakresie.

2. Poprawa i doskonalenie funkcjonowania gospodarki komunalnej, estetyki i porządku w miastach oraz na wsi, tworzenie społecznej odpowiedzialności za stan posesji państwowych i prywatnych.

3. Doskonalenie systemu podziału mieszkań, poprawa i zabezpieczenie przed zniszczeniem istniejącej substancji mieszkaniowej.

VIII. W zakresie handlu i usług.

1. Doskonalenie prac handlu, eliminowanie negatywnych zjawisk w nim występujących.
2. Kontynuowanie inicjatyw wpływających z uchwały KW PZPR dotyczącej łagodzenia skutków kryzysu w codziennym życiu i pracy obywateli.
3. **Aktywizowanie współpracy handlu z przemysłem w zakresie terminowości dostaw, jakości dostarczanych towarów na rynek oraz kierunków produkcji pod potrzeby społeczne.**
4. Tworzenie lepszych warunków funkcjonowania zakładowych stołówek, bufetów i kiosków.
5. Dalsze modernizowanie sieci handlu, przyspieszanie realizacji inwestycji dla potrzeb handlu, podejmowanie nowych inwestycji służących lepszej obsłudze klientów.
6. Opracowanie programu rozwoju usług bytowych dla ludności prowadzonych przez sektor uspołeczniony.

IX. W zakresie komunikacji, transportu i łączności.

1. Kontynuowanie działań mających na celu usprawnienie i poprawę warunków pracy portu przeładunkowego w Małaszewiczach.
2. Podjęcie przedsięwzięć zmierzających do budowy dworców PKS w Międzyrzeczu Podlaskim, Radzynie Podlaskim i Par-

czewie. Usprawnienie funkcjonowania bazy PKS w Białej Podlaskiej.

3. Popieranie inicjatyw społecznych w zakresie budowy dróg, doskonalenie utrzymania i modernizacji dróg.
4. Kontynuowanie przedsięwzięć w celu rozpoczęcia budowy centrali telefonicznej w Międzyrzeczu Podlaskim i Terespolu oraz Urzędu Pocztowo-Telekomunikacyjnego w Łosicach. Usprawnienie i modernizowanie funkcjonowania telekomunikacji oraz poczty.
5. Doskonalenie pracy transportu kolejowego i samochodowego, a szczególnie wykorzystanie środków transportu oraz załadunku towarów.

X. W zakresie rolnictwa i gospodarki żywnościowej.

Zasadniczym celem działalności partii w środowisku wiejskim powinno być aktywne oddziaływanie na całe społeczeństwo wiejskie, wyjaśnianie rolnikom i pracownikom rolnictwa założeń i celów polityki rolnej PZPR, istoty sojuszu robotniczo-chłopskiego, więzi między miastem i wsią, podnoszenie na wyższy poziom świadomości politycznej, patriotycznej i obywatelskiej mieszkańców wsi.

Instancje i organizacje partyjne współdziałając z ogniwami ZSL, będą tworzyć niezbędne warunki do rozwinięcia szero-

kiej działalności samorządu
chłopskiego i jego ogniw przed-
stawicielskich, by mógł on sku-
tecznie oddziaływać na produk-
cję i postęp w rolnictwie,
współdecydować o zaopatrzeniu
i rozdziale środków produkcji
oraz skutecznie usprawniać
organizację obsługi rolnictwa.
W związku z tym działania
polityczne na wsi będą szczegól-
nie skierowane na :

- umacnianie stabilizacji ży-
cia, społeczno-politycznego wsi
oraz zacieśnianie sojuszu
robotniczo-chłopskiego,
- rozszerzanie partnerskiego
współdziałania instancji i
organizacji partyjnych ze
Zjednoczonym Stronnictwem Ludo-
wym w zakresie programowania,
propagowania i realizacji za-
łożeń stabilnej polityki
rolnej,
- podejmowanie działań zmie-
rzających do pełnej realizacji
przedsięwzięć wynikających z
harmonogramu zadań dla instan-
cji i organizacji partyjnych
po XI Plenum KC PZPR i NK ZSL,
- kształtowanie atmosfery aktyw-
ności i zaangażowania, wyzwalają-
cej motywację do oszczędzania,
uruchamiania prostych rezerw
oraz wzrost wydajności pracy,
- tworzenie klimatu szacunku
i uznania dla dobrej pracy
oraz dezaprobaty dla wszystkich
negatywnych zjawisk życia
społecznego,
- udzielanie politycznego i

organizacyjnego wsparcia dzia-
łalności społeczno-zawodowych
organizacji rolników indywidual-
nych oraz spółdzielczości
wiejskiej w pełnym wykorzysta-
niu przez nie ustawowych upraw-
nień. Członkowie PZPR wybrani
do organów samorządowych, zgru-
powani w zespołach partyjnych,
będą popularyzować socjalistycz-
ne treści ideowo-wychowawcze
wśród członków samorządu.

- aktywizowanie załóg PGR i
RSP w kierunku coraz skutecz-
niejszego wdrażania reformy
gospodarczej, postępu w rolnic-
twie i zacieśniania współ-
pracy z gospodarstwami indy-
widualnymi,
- pogłębianie wiedzy społeczno-
politycznej i ekonomicznej na
wsi w zakresie: roli samorządu
rolniczego i terytorialnego,
polityki socjalnej państwa
wobec wsi oraz dotyczącej pro-
blemów związanych z poglądami
o opłacalności rolnictwa.

Szkolenie partyjne winno speł-
niać mobilizującą rolę do wy-
konania zadań produkcyjnych
oraz inspirować działania mają-
ce na celu podnoszenie kwalifi-
kacji zawodowych rolników,
- skuteczniejsze wdrażanie po-
stępu rolniczego, upowszechnia-
nie doświadczeń przodujących
rolników oraz rozwój różnych
form doradztwa i szkolenia
rolniczego,
- reaktywowanie punktu konsul-
tacyjnego wyższej uczelni rol-

niczej w Białej Podlaskiej,
- ożywianie działalności organizacji młodzieżowych na wsi,
inspirowanie młodych do angażowania się w twórczą pracę dla swego regionu oraz tworzenie warunków dla pozostawania młodzieży na wsi,
- inicjowanie działań na rzecz poprawy obsługi rolnika przez administrację państwową i instytucje pracujące na rzecz rolnictwa.

Konferencja uważa, że rolnictwo naszego województwa za jeden ze swych nadrzędnych celów powinno uznawać osiągnięcie samowystarczalności żywnościowej kraju, drogą rozwoju i podniesienia efektywności produkcji rolniczej. Podstawowym obowiązkiem partyjnym, społecznym i zawodowym wszystkich rolników i pracowników gospodarki żywnościowej jest konieczność lepszego bardziej racjonalnego wykorzystania posiadanego przez rolnictwo i gospodarkę żywnościową potencjału wytwórczego.

Podstawowym kierunkiem rozwoju produkcji jest należyte wykorzystanie użytków rolnych. W rozwiązywaniu tego problemu do najważniejszych zadań należy:
- pełne zagospodarowanie wszystkich gruntów odłogujących lub źle wykorzystanych oraz przeciwdziałanie nieuzasadnionemu przekazywaniu gruntów rolnych na cele nierolnicze,
- dążenie do maksymalnego wy-

korzystania pełnych możliwości produkcyjnych użytków rolnych oraz ich zwiększanie poprzez melioracje, wapnowanie, stosowanie w nawożeniu mikroelementów, racjonalne nawożenie mineralne i organiczne oraz kompleksowe zabiegi agrotechniczne,
- wykonanie i uaktualnienie map zasobności gleb i przekazywanie ich rolnikom do wykorzystania z odpowiednimi wskazówkami służb WOPR,
- nasilenie prac zmierzających do przekazania jak największego areału gruntów PFZ w trwałe użytkowanie rolników indywidualnych i sektora uspołecznionego,
- dalsze zwiększenie zasięgu prac rekultywacyjnych na gruntach zdewastowanych i wymagających poprawy zdolności produkcyjnej,
- poprawa struktury obszarowej gospodarstw indywidualnych poprzez prowadzenie właściwej polityki w zakresie sprzedaży i dzierżawy ziemi, uporządkowanie aktów własnościowych oraz prowadzenie prac scaleniowo-wymiennych.
Istotnym zadaniem jest zwiększanie produkcji roślinnej, zwłaszcza zbóż, ziemniaków, pasz wysokobiałkowych oraz pasz z trwałych użytków zielonych. Osiągnięcie tych zamierzeń należy realizować poprzez dążenie do wzrostu plonów przy zachowaniu dotychczasowego udziału zbóż w strukturze zasiewów oraz poprzez :

- zwiększanie areału uprawy intensywnych gatunków i odmian roślin uprawnych,
- intensyfikację gospodarki na użytkach zielonych,
- zwiększanie powierzchni uprawy poplonów i wsiewek,
- wykonanie niezbędnych zabiegów ochrony roślin.

Uzyskany przyrost produkcji pasz i efektywne wykorzystanie powinny stanowić bazę umożliwiającą odbudowę pogłowia zwierząt gospodarskich. Głównymi czynnikami mającymi istotny wpływ na wzrost pogłowia będą: właściwa organizacja produkcji, doskonalenie metod żywienia oraz poprawa sytuacji w zakresie kontrolowanego rozrodu i pełne zagospodarowanie materiału hodowlanego i użytkowego.

Kluczowym problemem rozwoju produkcji rolniczej naszego województwa jest wzrost dostaw środków do produkcji rolnej oraz wykonawstwo inwestycji rolniczych. Osiągnięcie wzrostu dostaw środków do produkcji powinno być jednym z najważniejszych zadań administracji państwowej oraz pionu spółdzielczości rolniczej. Zwiększający się stan ciągników i maszyn rolniczych wymaga odpowiedniej rozbudowy zaplecza technicznej obsługi rolnictwa. Nadal należy wspierać podejmowanie przez przemysł terenowy i spółdzielczość produkcji na rzecz rolnictwa. W zakresie inwestycji

rolniczych główna uwaga winna być skierowana na melioracje rolne i zaopatrzenie rolnictwa i wsi w wodę oraz rozbudowę potencjału przedsiębiorstw wykonawczych. Należy skoncentrować melioracje na gruntach o potencjalnie wysokich możliwościach plonowania, regulacji rzek w rejonie KWK oraz więcej uwagi poświęcać właściwej konserwacji urządzeń melioracyjnych. Ważnym zadaniem pozostaje nadal budowa dróg lokalnych i rolniczych z wykorzystaniem miejscowych zasobów materiałowych.

Wiele działań należy poświęcić problematyce skupu i zagospodarowaniu płodów rolnych. Najpilniejszym zadaniem jest wdrożenie sprawnego systemu kontraktacyjnego tak, aby trwale wiązała przedsięwzięcia produkcyjne rolnika z gospodarką planową, gwarantował dogodne warunki zbytu i chronił interesy producenta. System skupu musi organizowany być tak, aby oszczędzał czas rolnika, zapewniał rzetelność wyceny jego produkcji, sprzyjał pełnemu wykorzystaniu płodów rolnych i efektów pracy wszystkich rolników. Należy kontynuować starania o budowę zakładów przetwórstwa ziemniaka, elewatora zbożowego, rozbudowę i modernizację istniejących zakładów mleczarskich oraz skierować do rozważenia wnioski w sprawie utworzenia Fun-

duszu Rozwoju Przemysłu Rolno-Spożywczego.

Podstawą poprawy warunków pracy i życia ludności wiejskiej oprócz lepszego zaopatrzenia w środki do produkcji i towary konsumpcyjne jest rozszerzenie zakresu usług produkcyjnych i bytowych oraz tworzenie warunków dla rozwoju społecznej

infrastruktury wsi w zakresie oświaty, kultury, zdrowia, sportu i turystyki, łączności i komunikacji. Należy sprzyjać rozwojowi życia kulturalnego, odradzaniu się działalności ludowych zespołów pieśni i tańca, klubów, świetlic i czytelni oraz umacniać rolę szkoły w życiu społeczno-kulturalnym wsi.

x

x

x

Wojewódzka Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza zobowiązuje Komitet Wojewódzki do opracowania szczegółowego harmonogramu realizacji niniejszej uchwały i przyjęcia go na najbliższym posiedzeniu plenarnym.

Jednocześnie Konferencja zobowiązuje Komitet Wojewódzki do rozpatrzenia na tym posiedzeniu wniosków indywidualnych zgłoszonych w trakcie trwania kampanii i skierowania ich w stosownym trybie do realizacji.

Wojewódzka Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza w Białej Podlaskiej wychodząc z inicjatywą działań na rzecz dalszej poprawy warunków życia i pracy społeczeństwa zwraca się z apelem do wszystkich mieszkańców województwa o poparcie jej rzetelną i wydajną pracą, spokojem i ładem społecznym, konstruktywną krytyką zjawisk negatywnych: biurokracji, kumoterstwa, łapownictwa, spekulacji, alkoholizmu, itp.

Zwracamy się do członków ZSL i SD, do Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego, do działaczy związków zawodowych, organizacji młodzieżowych, społecznych i katolickich, naukowo-technicznych, do samorządów pracowniczych, terytorialnych, organizacji spółdzielczych - o wspólny wysiłek w rozwiązywaniu podstawowych problemów społecznych i gospodarczych na zasadzie współdziałania i współodpowiedzialności.

WOJEWÓDZKA KONFERENCJA
SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZA
w Białej Podlaskiej

Biała Podlaska, dnia 19 grudnia 1983 rok.